

Skupština Kantona Sarajevo
Admela Hodžić, samostalna zastupnica u Skupštini Kantona Sarajevo
Sarajevo, 15.10.2025. godine
Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine Kanton Sarajevo
Skupština Kantona Sarajevo N/r predsjedavajućeg
Vlada Kantona Sarajevo N/r premijera
Komisija za obilježavanje, čuvanje i njegovanje historijskih događaja i ličnosti.

ZASTUPNIČKA INICIJATIVA

Na osnovu čl. 106. i 213. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 41/12-Drugi novi prečišćeni tekst, 15/13, 47/13, 47/15, 48/16, 9/20, 14/20, 16/22 i 17/22-Ispravka) podnosim inicijativu Vladi Kantona Sarajevo i Komisiji za obilježavanje, čuvanje i njegovanje historijskih događaja i ličnosti da se pokrene procedura kojom bi se ulica Koševo preimenovala u ulicu Halida Bešlića.

OBRAZLOŽENJE

Halid Bešlić rođen u Knežini, općina Sokolac, 20. novembra 1953. – preminuo u Sarajevu 7. oktobra 2025. godine, bio je bosanskohercegovački pjevač narodne muzike. Amaterski se počeo baviti muzikom, odnosno pjevanjem još kao učenik osnovne škole, kroz razna kulturno-umjetnička društva, a najduže vremena je proveo u KUD-u “Zijo Dizdarević”. To je potrajalo sve do odsluženja vojne obaveze u JNA. Nakon povratka iz vojske svoju muzičku karijeru je više aktivirao kroz nastupe u poznatim sarajevskim i drugim restoranima, što je potrajalo nekih 5-6 godina. Prvu singl-ploču snimio je 1979. godine od kada počinje njegov uzlazni put uspjeha i popularnosti na jugoslavenskoj muzičkoj sceni. Rezultat njegovog rada od 1979. do 2023. godine je 19 snimljenih albuma, kao i dva albuma uživo. Tokom rata u Bosni i Hercegovini (1992.-1995.), održao je preko 500 humanitarnih koncerata širom Evrope.

Halid Bešlić je bio veliko i neizbrisivo ime na estradnoj sceni u BiH i regiji, iza kojega su ostali mnogobrojni hitovi, sada već evergrini narodne muzike, ali i novog muzičkog izraza pop-

folka čija je preteča i perjanica upravo bio naš Halid. Međutim, Halid Bešlić će ostati upamćen i kao jedan od najvećih humanitaraca na javnoj sceni. Iako je izbjegavao da govori o svojim donatorskim i humanitarnim aktivnostima, to su drugi činili za njega. Legendarni pjevač godinama je pomagao narodnu kuhinju, ali nije želio da se tome govori i piše javno.

Nakon vijesti o njegovoj smrti, društvenim mrežama se širi priča koja je još jedna Halidova životna lekcija, godinama narodna kuhinja dnevno izdaje 100 obroka više upravo njegovom donacijom. Također, značajan iznos sredstava donirao je i za dječije domove i u druge humanitarne svrhe. Halid je pokazao svoju ljudsku veličinu, ne samo kao umjetnik i donator već i kao čovjek velikog srca.

Nakon smrti Halida Bešlića, dirljive priče o njegovom dobrom srcu i humanosti još jednom su rasplakale regiju. Legenda velikog srca, kako reče jedan novinar, srca većeg od najveće planine, a duše skromne bosanske, koji je na sve ljude, ma kakvog statusa, obrazovanja, nacije, vjere, spola, dobi, bili, gledao podjednako. Da je tako, javnost se uvjerila u mnogobrojnim situacijama, kao, naprimjer, onda kada je ispunio najveću želju dvoje mališana oboljelih od raka, Marte i Viktora, što ćemo pamtiti cijelog života. Video koji je na društvenim mrežama podijelio hrvatski voditelj Dalibor Petko prikazuje susret dječaka i djevojčice sa svojim muzičkim idolom – Halidom Bešlićem. Tog su dana dva mala srca jače kucala. Marta i Viktor su tog dana bili sretni, a mi ganuti do suza. Marta je, nažalost, izgubila bitku, ali je tog dana svijet bio ljepši zbog njihovih osmijeha - poručio je Petko, uz emotivni snimak koji je pogledalo na hiljade ljudi. O legendi velikog srca govori i priča o Anđeli, onkološkoj pacijentici, kojoj je Halid pjevao na benzinskoj pumpi, a koja se tada vraćala iz Sarajeva sa terapije. Halid je s Anđelom zapjevao Romaniju. Video o Anđeli koja ne može da sjedi, ali može da pjeva, zajedno s Halidom dirnuo je mnoge.

Momak iz Vrabaca vraća se nakon toliko godina u svoje rodno selo kao uspješni estradni umjetnik i biva jedan od najvećih vakifa u obnovi Sultan Selimove džamije iz 16. stoljeća u Knežini kod Sokoca, uništene tokom agresije 92-95, nastojeći da sačuva svoju vjeru, kulturu i tradiciju Bošnjaka koji žive na tim prostorima. O Halidu Bešliću jednako sa poštovanjem u selima Knežina i rodnim Vrapcima govore sve njegove komšije, i Srbi i Bošnjaci, opisujući dostojanstven život, plemenitu dušu i najljepše ophođenje sa svojim komšijama od djetinjstva pa sve do njegove smrti.

Mogli bismo ovako danima nabrajati o dobrim djelima, humanosti, ljudskosti naše legende, našeg Halida Bešlića, i kako slušamo iz dana u dan, lista je izgleda beskonačna, jer

zaista “jedan je Halid”. Sada svi s tugom, ali i s ponosom što smo ga poznavali, prepričavamo dogodovštine iz susreta provedenih s njim, o njegovoj čovječnosti, o njegovom dobrom i uzoritom bosanskom srcu, o njegovoj iskrenosti, ljubavi, ljudskosti koja prevazilazi sve granice.

Lijepo je znati da među nama žive ljudi čija djela i prisustvo vraćaju nadu i vjeru da se još uvijek najviše vrednuje samo ono što je najplemenitije u ljudima. Halid nije bio samo pjevač već i dobrotvor koji je kroz sav svoj životni i radni vijek nastojao ujediniti sve dobre ljude u Bosni i Hercegovini, ali je na kraju svojom dobrotom ujedinio i Bosnu i Hercegovinu i cijeli Balkan, i šire.

Bio je jedan od naših najboljih ambasadora, predstavljao nas je širom svijeta na najbolji mogući način, a da toga možda i nije bio ni svjestan. Predstavljao je Bosnu i Hercegovinu upravo onakvu kakvu svi priželjkujemo, a to je suverena, nedjeljiva, građanska, jednaka za sve njene narode i građane, u kojoj ćemo se takmičiti samo u jednom: u dobru.

Zadužio nas je Halid dobrim djelima, ljudskošću i humanošću, zadužio nas je svojom pjesmom koja će zauvijek ostati u našim srcima, svojim glasom punim ljubavi kojim je opjevao naše toponime, našu baštinu i našeg čovjeka i pokazao kako se živi na usluzi ljudima, za dobrobit svih i u bliskosti sa svima.

Nadamo se da ćemo se našem Halidu makar jednim malim dijelom moći odužiti ulicom u srcu Sarajeva, ulicom preko puta Ciglane gdje je živio sa svojom porodicom i ulicom koja izlazi na Titovu ulicu. Titova ulica podsjeća na “Titovo doba”, vrijeme prije agresije, o kojem je Halid uvijek sa ushićenjem govorio i prepričavao dogodovštine iz djetinjstva, momačkih dana, početka karijere, ljubavi sa njegovom Sejdom i najvećoj radosti, njihovom Dini. Koševska ulica je ona koja vodi prema Stadionu Koševo, stadionu koji je dobio ime po još jednom velikom humanisti Asimu Ferhatoviću Hasetu, i prema Olimpijskoj dvorani “Zetra”, koja je također dobila ime po jednom istaknutom svjetskom humanisti Huanu Antoniju Samaranu, u kojoj je i sam Halid nastupao više puta i svojim koncertima doprinio u zajedničkom spajanju ljudskih duša. Halidu je tu mjesto. Neka ova inicijativa bude jedan mali pokretač procesa kojim ćemo se Halidu Bešliću odužiti na prikladan i dostojanstven način.

Ova inicijativa je inicijativa naših sugrađana, Sarajlija, posebno stanovnika općine Centar koji će na kraju dati svoje mišljenje anketom u mjesnoj zajednici, jer na kraju samo Sarajlije svojom odlukom mogu nekom pokloniti ulicu i na taj način odati počast, sve ostalo je zakonska procedura koju je neophodno provesti za dodjelu ili preimenovanje naziva ulicama u Kantonu

Sarajevo. Neka naša Sejda i naš Dino i Dinina djeca i nakon Halidovog odlaska osjete da nisu sami i da su dio naših porodica, ulica, mahala i našeg Sarajeva zauvijek.

Halid Bešlić je bio najvoljeniji Bosanac svih vremena. On je paradigma Dobrog Bošnjana iz literature. Onog sa stečka, koji nikog ne moli i ne kleči ni pred kim, a svima pruža širok dlan u znak pozdrava, dobrodošlice, pažnje, širokogrudosti...

I na kraju, koliko god mi žalimo za Halidom, mislim da nas njegov odlazak još više rastužuje jer znamo da odlazi s njim jedna čitava epoha, jedno vrijeme koje je on nosio u dubini svoga bića, ono u kojem su vrijednosti imale drugi oblik i naziv, u kojima smo ljudske vrline i kvalitete mjerili drugim – moralnijim i etičnijim mjerilima. Zato, danas, više žalimo za svim onim što nismo, a mogli smo biti, i trebali bismo biti.

"Mogu i ja voziti bijesna kola, snimati milionske spotove, ali zašto bih to radio dok moj komšija nema za hljeb? Meni je zadovoljstvo nahraniti njega, otići u javnu kuhinju, dati svoj doprinos, nahraniti danas 100 gladnih usta ili u dječjem domu donirati novac. Volio bih da me pamte kada odem, kao dobrog čovjeka, a ne kao dobrog pjevača".

..."Mi ćemo svi biti zaboravljeni. Pjevači poslije karijere žive možda 15, 20 godina ili 30, i to je kraj. A ako je bio dobar čovjek može i ulicu da dobije." (Halid Bešlić).

Volio je Sejdu, Dinu, unuke, Vrapce, Romaniju, jerbasmu, Bosnu i Hercegovinu i sve dobre ljude.

S poštovanjem

Admela Hodžić